

Una tassa de brou

Aquesta és una història real, viscuda a Suïssa, en un restaurant.

Una senyora de setanta-cinc anys, agafa una tassa i li demana al cambrer que li ompli de brou. Després s'asseu en una dels taules del local. Quan tot just s'ha assegut, s'adona que s'ha descuidat el pa. S'aixeca i es dirigeix a agafar un panet per menjar-se'l amb el brou, i torna al seu lloc.

Sorpresa! Davant de la seva tassa de brou s'hi troba assegut un home xinès, que està menjant sense immutar-se.

– Això és massa ! –pensa la senyora– però no em deixaré robar !

I dit i fet, parteix el panet a bocins i els tira dins la tassa que tenen al davant el xinès i ella, i hi posa també la cullera.

El xinès, complagut, somriu. Prenen una cullerada cadascú fins acabar-se la sopa, tot en un absolut silenci.

Acabada la sopa, el xinès, s'aixeca, s'acosta a la barra i torna amb un gran plat d'espaguetis i ... dues forquilles.

Mengen tot dos del mateix plat, en silenci. Acaben el plat i s'acomoden:

– Fins aviat ! –li diu la senyora.

– Adéu ! –li respon l'home, amb un somriure als ulls. Sembla satisfet haver fet una bona acció, i s'allunya.

La dona el segueix amb la mirada; vençut el seu estupor busca amb la mà la bossa de mà que havia deixat penjada a l'espatllera de la cadira... Però: Sorpresa !

La bossa de mà ha desaparegut. "Així doncs aquest xinès..."

Quan ja anava a cridar: "Lladre, agafeu aquell lladre !", mira al seu voltant, i veu la seva bossa de mà penjada en una cadira, dues taules més enrere d'on estava ella, i sobre la taula una plata amb una tassa de brou, ja fred.

Immediatament s'adona del que ha passat: No ha estat l'home xinès el que ha menjat la seva sopa. Ha estat ella qui s'ha equivocat de taula i ha menjat gràcies a l'home, com una gran senyora.

LLEGEIX I CONTESTA AMB ATENCIÓ:

- **Quins són els protagonistes d'aquesta història?**

- **Creus que es coneixen els dos personatges? Perquè?**

- **Quin és el problema?**

- **Com acaba la història?**

RECORDA:

Un **adjectiu** serveix per DESCRUIRE (ex: petit, lleig, groc..)

Un **nom** serveix per ANOMENAR (ex: Maria, taula, avió...)

Un **verb** és una ACCIÓ (ex: cantava, menjo, aniré...)

Busca a la lectura 3 adjectius, 7 verbs i 7 noms.